Per la terra de Dalí

4,5 i 6 de MARÇ del 2005

Cadaqués-Cap de Creus-Monestir de Sant Pere de Rodes

Divendres dia 4. Cadaqués.

Ja tenim aquí l'esperada sortida. No fem massa cas de la previsió del temps (anuncien tramuntana forta i neu a cota zero), i anem tirant cap a Cadaqués. El punt de trobada és l'aparcament a l'entrada de la població, on pernoctarem la nit del divendres i la del dissabte.
Quasi bé tots hem tingut un llarg recorregut. Els de Granollers arriben a les 4.00 h.... Cadaqués és una de les poblacions de la Costa Brava que conserva més bé el seu aire de poble mariner i bohemi. Abans que Dalí s'afinqués a Portlligat ja havia rebut visitants il-lustres com ara Santiago Rusiñol, Eugeni d'Ors o Pablo Picasso, entre d'altres. No és estrany, doncs, que en aquest poble hi hagi més galeries d'art i cases d'antiquaris que bars.

Dissabte dia 5. Trenet al Cap de Creus i tornada pel camí de ronda.

SORPRESA!!!!! No fa vent i llueix el sol. Aprofitem per veure a uns nous amics, l'Assumpció i el Jordi, molt matiners, per cert. Una vegada ja hem esmorzat, aprofitem l'estona que queda per que ens vingui a buscar el trenet, per saludar els amics i compartir uns moments amb ells. A falta de poc per les 10, apareix el trenet, i provoca les primeres rialles i comentaris del matí, ja que anava una mica ràpid. Tots al tren i cap al mar, per veure els encants d'aquesta terra. Moltes cales i precioses vistes. Passem per Portlligat on hi ha la casa-museu de Salvador Dalí. El trenet s'atura i fem fotos, moltes fotos.
Entrem dins el Parc Natural del Cap de Creus, de camí cap al far, i aquí ja es nota de valent la tramuntana.
Arribem al far del Cap de Creus. Després de passar pel bar per escalfar-nos una mica, uns quants tornen amb el trenet cap a Cadaqués i la resta de valents plantem cara al vent i decidim tornar a peu. El vent juga amb nosaltres i entre un "que és per aquí, no calla, que és per allà " , agafats per que el vent no se'ns emporti per terra, i entre un munt de rialles i exercicis d'equilibri trobem el camí de ronda.
A la que comencem a allunyar-nos del far, el vent ja no es nota tant i ens permet gaudir del camí, del solet, i d'anar tot xerrant amb els companys.
El camí va seguint la costa i en unes tres hores arribem a Cadaqués (uns quants vàrem fer una mica de volta, ja que des de Port Lligat no vàrem trobar el camí més recte).

Dinem a les "autos", una mica de "relax", i cap les 16,45 h marxem cap el pavelló d'esports, ja que toca assemblea general. Avui és un xic especial, hi ha canvi de junta.

Des d'aquí vull donar la meva felicitació i admiració a la gent que surt, per aquesta tasca d'inici de l'associació, tan vital i difícil.

MOLTES GRÀCIES, DE TOT COR.

Una vegada acabada l'assemblea, tornem tot donant un passeig pels bonics i típics carrers, a les autos. Alguns comencem a notar la caminada del matí. I per acabar el dia, sopem tots plegats en un restaurant, un menú típic d'aquesta terra. Segons opinions, tot molt bo. Passada la mitja nit alguns s'apunten a anar al casino (els que no han caminat), uns altres els tira l'Alonso, i a la resta ens tira el llit.

Diumenge dia 6. Monestir de Sant Pere de Rodes.

Una vegada acabats d'esmorzar, agafem les autos i enfilem carretera cap Port de la Selva, que a les 11 h tenim visita guiada. El dia és radiant, i pujant cap el monestir, gaudim d'unes espectaculars vistes. Aparquem les autos un tros abans d'arribar-hi, a uns quinze minuts, caminant, fins l'entrada. A l'hora prevista, en Toni , el guia, ens comenta la visita.

L'època fundacional del Monestir és incerta; fins i tot hi ha una llegenda que parla d'uns monjos que fugiren de Roma davant la invasió dels pobles bàrbars i s'emportaren les restes de diversos sants, entre ells, Sant Pere; els vents empenyeren la seva barca fins a les costes catalanes, on buscaren amagatall. Passat el perill, no van trobar el lloc on havien guardat un tresor tan preuat i va ésser llavors quan el papa Bonifaci IV va ordenar la construcció del monestir en honor a Sant Pere. El que si sabem amb més rigor és que aquest cenobi fou ocupat des del s. IX fins al s. XVIII, encara que sembla que hi ha restes d'un altre temple d'època anterior. No hi ha restes ni de mobiliari ni de cap objecte, ja que ha estat saquejat vàries vegades. Actualment, conclosa una primera fase de restauració es pot contemplar un conjunt important que conserva bona part de l'estructura defensiva, com la torre de l'Homenatge i l'espectacular campanar de tres pisos i 27m d'altura. L'església fou construïda l'any 1000. Si ens fixem en les seves dimensions, difícilment trobarem en aquella època a Catalunya un temple amb aquestes característiques. És curiós veure els claustres que hi ha a la dreta de l'església, la construcció dels quals s'ha fet de manera singular. Al voltant del claustre trobem la biblioteca i l'escriptori, ja que Sant Pere de Rodes era un important centre cultural. Des de l'arc situat a l' extrem oposat de la torre, tenim la millor perspectiva per fer la foto de rigor.

Després de la visita ens acostem al bar-restaurant, que justifica plenament el seu nom de balcó del Cap de Creus: unes precioses vistes. Tornem xino-xano cap a les autos i després del "vermutillo" i el dinar poc a poc anem marxant, ja que la majoria tenim un bon tros de camí de tornada.

UNA ABRAÇADA A TOTS I FINS LA PROPERA.

Agraïments:

Al Marc del pàrquing SAVA
Al Florenci i al seu equip del restaurant ES BALCONET
A la LOLA del Trenet Cadaqués Express
AL BASI i al TONI del Monestir
A l'Ajuntament de Cadaqués